

NARODOWY DZIEŃ PAMIĘCI ŻOŁNIERZY WYKLĘTYCH

Danuta Siedzikówna ps. „Inka”

1 MARCA

DANUTA SIEDZIKÓWNA (1928–1946)

PS. „INKA”, SANITARIUSZKA 5. BRYGADY WILEŃSKIEJ

W czasie wojny straciła oboje rodziców – ojciec, deportowany przez Sowieców, zmarł w 1942 r. jako żołnierz armii Andersa. Matkę rozstrzelali Niemcy za udział w konspiracji AK w 1943 r.

Piętnastoletnia Danuta została w grudniu 1943 r. zaprzysiężona w Armii Krajowej, działała w ośrodku Hajnówka – Białowieża. Aresztowana przez UB w czerwcu 1945 r. w Narewce, gdzie była zatrudniona w miejscowym nadleśnictwie. Zbiegła z konwoju podczas ataku oddziału AK „Konusa” i wraz z tym oddziałem dołączyła do 5. Brygady Wileńskiej AK. Jako sanitariuszka i łączniczka służyła pod dowództwem mjr. Zygmunta Szendzielarza „Łupaszki” najpierw na Białostocczyźnie, a następnie na Pomorzu Gdańskim.

Zatrzymana przez UB 20 lipca 1946 r., w czasie wyprawy do Gdańska po medykamenty. Bitą i poniżaną w śledztwie, następnie skazana przez komunistyczny sąd na karę śmierci. Wyrok był zbrodnią sądową: ówczesne prawo nie pozwalało skazywać na śmierć osób niepełnoletnich, a w chwili wykonywania wyroku „Inka” nie ukończyła jeszcze 18 lat. Rozstrzelano ją 28 sierpnia 1946 r., razem z ppor. Feliksem Selmanowiczem „Zagończykiem” w gdańskim więzieniu przy ul. Kurkowej.

Doczesne szczątki Danuty Siedzikówny odnaleziono na terenie Cmentarza Garnizonowego w Gdańsku we wrześniu 2014 r. Jej uroczysty pogrzeb państwowy z udziałem najwyższych władz Rzeczypospolitej Polskiej odbył się 28 VIII 2016 r. w Gdańsku.

Pośmiertnie odznaczona Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski.

<http://www.poszukiwania.ipn.gov.pl>

<http://inka.ipn.gov.pl>

